

derimod skulde komme Noget derind, f. Ex. Bestemmelser som den i Endringsforslaget under Nr. 5, saa vilde han muligvis fraråade Lovforslaget — jeg tror endogsaa, han sagde det bestemt saaledes. Nu er jo ganske vist den Mulighed tilstede, at Landsthinget kan sætte en saadan Endring ind som den, der er foreslaaet under Nr. 5, og jeg ser derfor ikke, hvorfor ikke Folkethinget, da det veed, at Lovforslaget ikke kommer ud med det Indhold, som det vilde faae efter Udvalgets Flertals Forslag, klart og bestemt udtaler, hvad det i og for sig finder rigtigst. Jeg kan derfor ikke se nogen Grund, hvorfor egentlig Endringsforslaget under Nr. 7 skulde tages tilbage; thi det, som er indvendt mod Titlen, anser jeg som i Grunden havende ingen Betydning. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) mente, at der var en meget radikal Fremgangsmaade, som var anvendt ved det nævnte Endringsforslag. Han mente, at vi havde overseet, at Danske Lovs 2—3—9 siger, at Ingen maa ordineres, med mindre han har faaet et bestemt Præstekald; men det have vi ikke overset, det vide vi godt, men vi ere gaaede ud fra, at naar en ny Lov giver nye Bestemmelser, sætter den de gamle ud af Kraft. Han mente tillige, at det var meget radikalt, da saa i Grunden Valgmenighedsloven af 15de Mai 1868 med det Samme var strøgen. Dertil vil jeg bemærke, at den i mine Dine er ikke strøgen, men revideret, og jeg haaber, at naar Endringsforslaget under Nr. 7 vedtages, ville vi blive frie for de mange uhyggelige Kampe, som muligvis kunne ventes, dersom Biskopperne staa paa det samme Standpunkt, som de stode paa i 1867—68, og det kan vel Ingen betvivle, at de gjøre, saa at de samme Kampe ville blive gjentagne, idet man atter vil forsøge paa at male Djævelen paa Bæggen og mane alle de Ulykker frem, som ville blive Tilfældet, naar vi fortsætte ad den Vej, som Valgmenighedsloven peger paa. Det forekommer mig at være en meget nem og henfigtmæssig Maade at blive fri for disse uhyggelige Kampe paa. Baade den høitærede Minister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (Casse) mente, at det var no-

get aldeles Nytt, der var fremkommet her; men det er slet ikke noget Nytt, der er fremkommet. Som det vil erindres, har Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) i Forbindelse med Folkethingsmændene for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og for Ribe Amts 4de Valgkreds (Termanen) tidligere stillet et meget mere vidt gaaende Forslag, som blev indbragt her i Thinget den 15de Januar 1864. Det gik endogsaa ud paa, at det overhovedet skulde tillades theologiske Kandidater at udøve den saakaldte frie præstelige Virksomhed, og at Ordination ikke skulde kunne nægtes dem, naar de for Dvrigt opfyldte de Betingelser, som maatte stilles for at blive ordineret, og at ligeledes de kirkelige Handlinger, som de udførte, skulde have fuld Gyldighed. Det var altsaa et mere vidt gaaende Forslag; men det lignede ganske vist vort Forslag under Nr. 7. Naar dernæst den høitærede Minister mente, at det ikke har faaet en omhyggelig Drøftelse, saa skjønner jeg ikke bedre, end at det baade den Gang og senere har faaet en meget omhyggelig Drøftelse. Der var da flere Dages Forhandlinger derom, og der blev nedsat et Udvalg i Sagen. Der fremkom vel Indvendinger imod det fra et Par Præster og fra den daværende Kultusminister Biskop Engeltost, hvilke overhovedet vare meget imod, at der skulde ske Indgreb i de privilegerede Præsters Stilling; men ellers fremkom der ingen Indvendinger, og Thingets store Flertal vedtog at lade Forslaget gaa til anden Behandling og i Udvalg, ligesom Udvalgets store Flertal med Undtagelse af det Par Præster, som jeg nævnte, vedtog at fremme Forslaget i den Skikkelse, hvori det var kommet fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds. Jeg kan derfor virkelig ikke skjønne, at Forslaget ikke allerede har faaet en fuldstændig Drøftelse. Siden er dette Forslag af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds vel ikke kommet igjen i den Skikkelse; men vi antage, at det tildels er en Følge af Krigen og tildels af en mellemliggende Begivenhed, nemlig Pastor Birkebalds Afstedigelse, som jo havde til Følge, at der i Sessjonen 1866—67 fremkom, hvad jeg vil